
Od slov k činům, prosím jich!

Od slov k činům, prosím jich!

PRAVO

22.1.2009, rubrika: Salon, strana: 2, autor: JAKUB ŠOFAR

Musím začít výpiskem, tentokrát z Divišovy Teorie spolehlivosti. A to přesto, že je i proti mně. Nicméně je to přesná trefa, čistá desítka. Literatura, to už samo o sobě znamená blízkost konce, neboť je nemožný příběh jakožto život sám. Avšak úvahy o literatuře rovná se konec úplný. Impotent vzpomíná, jak to bývalo, když jsme mívali kulky.

Minule jsem dával palec nahoru za jednu mexickou vlnu v literárním provozu loňského roku. Dnes bez cavyků a chození kolem horké kaše palec dolů.

Ředitel Ústavu české literatury a literární vědy Filozofické fakulty Univerzity Karlovy Petr A. Bílek poskytl čtrnáctideníku Tvar (14/2008) rozhovor, ve kterém kromě jiného hovořil o nedostatku peněz na svém pracovišti. Do lodi teče, máš se tvářit, že se nic neděje, nebo naopak hulákat na poplach? Na to navazovala další vyjádření pro různá tištěná média, v nichž se peněz vždy nějak dotkl. Lidsky ho chápu, propouštět spolupracovníky a jiným nakládat ještě více práce není příjemné, ale vedoucí či ředitelé kateder a ústavů jsou dnes v janusovské pozici odborníků a současně manažerů. Tak se na tom námi volení zástupci domluvili. Manažer, což je role pro mnoho lidí v Bílkově postavení rovnající se batohu s kamením a určitě by si ji sami svobodně nevybrali, by neměl brblat, natož s náběhem k hysterii. Lftostivá slova do vlastních řad jsou však zcela neefektivní. My, kteří je čteme, ty peníze fakt nemáme. Pan ředitel pracuje na fakultě od svých studií (kromě několika pobytů v zahraničí), takže byl pořád u toho. A měl by vědět, kam se obrátit. Nerozumím dost dobře slovům máš se tvářit, že se nic neděje. Pokud se něco děje, tak odhalme ten podmět.

Pořád poslouchám, že nejsou peníze, ale filmů, divadelních představení, knih či realizovaných projektů (pod to označení se dá schovat cokoli) je tolik, že to jeden nestíhá. Když to nejde tudy, tak se to musí zkusit jinudy. I ve školství. Začíná mně to připadat jak resuscitace vtipu z dob, které si už nechceme ani připomínat: Nikdo nepracuje, ale plán se plní, nic není k dostání, ale všechno se sežene.

Když už jsem takhle nasadil vrťák, tak to dokončím. Kolik potřebujeme ročně bohemistů? A kolik se jich pak jazyku či literatuře opravdu věnuje? Kolik z nich jde učit do škol? Neproměnila se náhodou trochu (hodně) role literatury v současnosti? Nemělo by se celé studium, celý obor zmenežovat (krásné slovo, že?) od základu jinak? Přestože si zapisujeme svoje texty na flešky (další krásné slovo), nenosíme v hlavách ještě kulisy z národního obrození? A byla vůbec babička Boženy Němcové šťastná?

Ale jinak dobrý, držím palečky – jsem totiž milovníkem zdobnělin. * www.literatura.bezchip.cz

Možná, že z projektu Literatura na webu, který začal vznikat v září minulého roku, vyroste šikovná pomůcka pro všechny, kdo nemají čas denně se proklikávat pralesem adres. Jeho cíle jsou: orientovat se v „literárním“ internetu, možnost glosovat a upozorňovat na kvalitu. Věru, toť pěkný cíl!

Kontakt: sofar@atlas.cz.